

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 289

CLEVELAND, OHIO, FRIDAY MORNING, DECEMBER 9TH, 1932

LETO XXXIV — VOL. XXXIV

Zanimive vesti iz življenja naših ljudi po ameri- ških naselbinah

V Pueblo, Colorado, sta se poročila Mr. Frank Košak in Miss Mary Fatur, nadalje Mr. John Centa in Miss Emilija Jamnik.

V Ely, Minnesota, je umrl rojak Leopold Majerle, rojen leta 1880 v Vojni vasi poleg Črnomlja, kjer zapuša dva brata in eno sestro, v Elyu pa soprogo, dva sinova in štiri hčere, dva brata in tri sestre.

Slovenska ženska zveza naznanja, da je tekoma meseca oktobra sprejela 20 novih članic v svoje vrste. Blagajna Zveze je znašala koncem oktobra \$28.-222.84. Mnogo lepih dopisov posameznih članic iz raznih naselbin Amerike je priobčenih v oktoberski številki pradednega organa Zveze — v "Zarji".

V Chicagi je preminula po daljši bolezni poznana rojakinja Mrs. "Ana" Kosmach, rojena Šmid. Doma je bila iz Selc nad Škofjo Loko. Zapuša soproga Johana, sina Johana in hčer Justo, pevko, katere glas je rekordiran na številnih slovenskih ploščah.

Mrs. Mary Kranjc, Aurora, Illinois, je poslala pred kratkim svoja dva sinčka proti večeru po nekoliko gročarije. Trgovina ni daleč, pa sta fanta vseeno vzela bicikelj, da se hitreje vrne. Ko sta se vračala domov, je po cesti pridrvel avto, ki je oba dečka vrgel v jarek. Pri tem je bil 13 letni Johnie Kranjc ubit, dočim se nahaja mlajši, 9 letni Donald še v bolnici in bo mogoče okrevati.

V Milwaukee je umrla rojakinja Mrs. Margaret Rozman v viski starosti 77 let. Ranjka zapuša sina in dve poročeni hčeri. Doma je bila iz Gornjega Karteleva pri Mirni peči.

Pridite na sejo

Pozor odborniki in člani Ameriško - Jugoslovanskega kluba, Jugoslovanskega Progresivnega kluba, Jugoslovanskega kluba žena in deklet in Pasijonskega kluba, pridite nocoj večer na važno sejo v S. N. Dom, kot po navadi ob 8. uri. Urediti je treba vse potrebe, kar se je naredilo v preteklosti in ukreniti vse potrebno za bodočnost. — Predsednik.

Divja mladina

Včeraj jutraj se je na 89. cesti in Buckeye Road pogovarjal privatni stražnik Chas. Briken z nekim zamorcem, ko se pripeljejo v avtu štirje fantalini, ki skočijo na ulico in začnejo pretepami zamorca, ki je pa pobegnil. Briken se je pognal za zamorca, toda so tudi njega zbili na tla. Mimo je prišel Chas. Sanders, ki je spremljal Miss Epichovo domov. Hotel je ustaviti fantaline, ki so pa pobili na tla, z avtomobilom peljali preko trupa, potem pa zopet bili po njem. Enako se je zgodilo policistu Smithu, in šele ko so prišli trije policisti, so mlade bandite aretirali. Pišejo se Stanley Grodeck, 20 let star, Joseph in Steve Kribusek, 22 in 18 let stara ter Steve Napolz, 19 let star. Banditi so izjavili, da niso imeli nobenega povoda za pretep, pač pa so bili pijani. Na sodniji so dobili vsak 6 mesecev zapora in \$250.00 kazni.

Računi za plin

Račune za plin za mesec december lahko plačate v našem uradu do ponedeljka, 12. decembra do 7. ure zvečer in si prihranite procente.

Amerika pošilja odgovor Evropi, dočim pošilja kongres primerno svarilo

Washington, 8. decembra. Ameriška vlada je poslala svoj odgovor angleški vladi glede njene zahteve po moratoriju. Odgovor je dobil angleški poslanik v Washingtonu. Državni tajnik Stimson je poklical angleškega poslanika v svojo rezidenco, kjer mu je izročil odgovor. Kaj je ameriška vlada odgovorila angleški vladi glede dolga, ni hotela izjaviti, pričakuje se pa, da je državni tajnik Stimson ponovno odgovoril v negativnem smislu, namreč, da ima kongres Zedinjenih držav edino moč in pravice, da spreminja obroke plačil in podeljuje moratorij na dolgove. Dočim je vlada pristavljena stopiti v dogovore z evropskimi vladami glede dolgov, pa pričakuje absolutno, da bodo obroki, ki zapadejo 15. decembra, točno plačani. Enak odgovor bo dobila danes tudi francoska vlada. Medtem se pa ustvarja v kongresu agitacija, da se sploh ne imenuje komisija, ki naj stopi v dogovore z evropskimi državami glede poravnave dolga. Vodenji republikancev kot demokratov enako izjavljajo, da bodo nasprotovale vsakemu poskusu ertati evropske vojne dolgove. V poslanski zbornici so se celo oglasili pčsmezniki kongresmanji, ki so izjavili, da se pošlje za več let v ječo vsakega ameriškega državljanja, ki bi posodil en sam dolar evropskim državam.

Ženska obsojena na električni stol

York, Penna., 7. decembra. Mrs. Ferguson Snipes, 29 let stara mati, ki pričakuje v kratkem poroda, je bila obsojena v smrt radi umora policista. Obsojena je bila v smrt na električnem stolu.

Za birmance

V nedeljo, ko sprejme 750 otrok fare sv. Vida sv. birmo, bodo botri in botrice otroke gotovo tudi pogostili po opravljeneh cerkvenih opravilih. Za otroke najbolj primerna in izvrstna pijača je mehka pijača, katero izdeluje naše slovensko podjetje, Double Eagle Bottling Co., last Mr. Potokarja. Naročite en zaboj te ali one izvrstne mehke pijače od vašega trgovca, in še slednji nima te pijače, telefonirajte direktno Mr. Potokarju. To je zdrava mehka pijača, katero imajo otroci zelo radi, in priznana najboljša v vsem mestu. Razveselite otroke z njo na dan birmo.

Društvo Slovenija

Društvo Slovenija je izvolilo sledeči novi odbor za leto 1933: Louis Tomšek, 3846 St. Clair Ave., predsednik. Math Vihtelich, podpredsednik. Joe Derenda, 5334 Spencer Ave., tajnik. John Fortuna, blagajnik. George Matijatko, zapisnikar. Nadzorniki: Math Vihtelich, Math Milnar in Louis Kraus. Zdravniki: dr. Perme, dr. Oman in dr. Kern. Društvo zboruje vsako prvo nedeljo v mesecu v SND.

Kdo bo šel v Girard?

Tisti, ki se želite udeležiti lepe prireditve v Girardu v soboto večer, se lahko peljete z busom, ki odpelje iz Clevelanda ob šestih zvečer. V ta namen se prigrasite pri Mr. August Kolandru v SND, ki je najel bus za to priliko.

* Mleko v Chicagi se je znižalo za 2 centa pri kvortu.

Pljuvalniki in pesti v nemškem državnem zboru so na dnevnem redu

Berlin, 8. decembra. Dočim so včeraj komunisti v nemškem parlamentu napadli predsednika nemške republike, Hindenburga, so nastopili danes fašistični Hitlerjevi in s pljuvalniki, črnili ki in pestmi nagnali komuniste, da so se podali. Fašisti so se hoteli maščevati nad komunisti radi napada slednjih na Hindenburga. Potem ko je bil pretep med komunisti in fašisti gotov, so se pa komunisti in fašisti v zbornici združili in skupno sprejeli resolucijo, ki prepoveduje generalu Schleicherju, novemu kanclerju nemške države, da bi v slučaju smrti ali resignacije predsednika Hindenburga postal njegov začasni namestnik. Sprejeta je bila resolucija, da prevzame v takem slučaju predsednik najvišje sodnje predsedniški urad republike. Socialistični vodja Breitscheid je imel v parlamentu govor, tekom katerega se je izjavil: "Ko je odstopil kancler von Papen od vodstva nemške vlade, je minula nevarnost, da bi Nemčija postala monarhija. Sedanjí nemški kancler, general von Schleicher, nima monarhističnih tendenc. Njemu se lahko zaupa, ker želi, da so mase zadovoljne in mirne."

Stari avtomobili

Avtomobilska industrija v Ameriki je zadnja leta precej zastala. Ljudje ne kupujejo novih avtomobilov in držijo stare, dokler pač gre. Toda vsako tako motovilo pride enkrat do svoje konca. Stari avtomobili odpovedo službo, in ljudje morajo kupovati nove. Kakor hitro se to zgodi, dobi delo tudi stotisoče ljudi. Kot poročata Trgovska zbornica za avto industrijo, je bilo letos zgrajenih v Zedinjenih državah 1,300,000 avtomobilov, toda ob istem času je odpovedalo in bilo zavrženih 2,300,000 starih avtomobilov, ki niso več za rabo. Število zavrženih avtomobilov presega torej letos en milijon več, kot pa je bilo narejenih novih. Lansko leto je bilo le 736,000 avtomobilov več zavrženih kot novih zgrajenih. To pomeni, da bodo tekom enega leta začela prihajati velika naročila za nove avtomobile, in tedaj se bo cena dvignila, dočim se danes avtomobili prodajajo ceneje kot kdaj prej v zgodovini avto industrije.

Jumjum-jum!

Iz Washingtona prihaja poročilo, da se evropska poslaništva dobro pripravljajo za praznovanje Božiča. Nizozemsko poslaništvo je dobilo včeraj iz Evrope 60 zabojev najboljšega konjaka in šampanjca, laško poslaništvo 54 zabojev, nemško 26, špansko 17 in angleško poslaništvo 16. Koliko so druga poslaništva dobila, poročilo ne pove.

Božična pošta

Poštari v Clevelandu naznanja, da na božični dan in potem v ponedeljek, 25. in 26. decembra ne bo raznašana nobena pošta. Pošta prosi, da kdor ima kaj poslati, naj pošlje hitro, da se izogne navalu, ki navedno nastane par dni pred Božičem, ker skoro sleherni odlašja s pošiljativjo.

Central viadukt

Policija svari avtomobiliste naj nikar ne rabijo Central viadukt, ki se nahaja v popravilu.

Kdor le more

Ni ga bolj pripravnega in bolj priporočljivega hranjenja kot so božični klubi. Kako prav pride prihranjenosti vsota, ki jo dobi človek 1. decembra vsakega leta iz svojega božičnega kluba. Kdor le more, naj si izbere po svoji zmocnosti božični klub na banki, katerega bo lahko zmagoval. Vsak teden bo nosil en kvoder, pol dolarja ali več na banko in koncem drugega leta, to je okrog 1. decembra, bo dobil te prihranke izplačane z obrestmi vred. Vse skrbni bodo rešene za nakup božičnih daril, za zavarovalnino, za obleko, za davke in druge potrebne stvari.

Letos je slovenska banka, The North American Trust Co., izplačala vlagateljem božičnih klubov skoro 75 tisoč dolarjev. Kajne, to je lepa vsota, ki so si jo prihranili naši rojaki tekom leta. Koliko je veselje v družini, ko pride okrog 1. decembra ček od banke! Vse težave in skrb, ki jih je človek imel tekom plačevanja, ko mu je šla včasih trda, da je redno plačal v svoj božični klub, so pozabljene.

Clevelandske banke so letos izplačale preko štiri in pol milijonov dolarjev v božičnih klubih. To je ogromna vsota in kaže, kako je priljubljen ta način varčevanja.

Zadnji ponedeljek so banke začele z novimi božičnimi klubi. Ta teden je še čas, da začnete in plačate prvi obrok. Najlože je, ako začnete kar s prvim tednom, ker kolikor dlje odlašate, toliko več boste morali plačati za nazaj. Če pa začnete ta teden, boste v vrsti s prvim obrokom, drugi teden plačate drugi obrok in potem redno vsak teden.

Kakor rečeno: kdor le more, naj odpre božični klub v slovenski North American Trust banki in koncem drugega leta boste sami sebe blagorovali, da ste začeli z božičnim klubom. Vsak prihranjen cent vas bo varoval v času, ko se boste v stiski lahko zatekli k svojemu prihranku.

Pivo 4%

Washington, 8. decembra. Odslek zbornice poslancev, ki vodi zaslišanja glede postav za dovoljenje dobre pive, je danes naredil pritisk, da se zaslišanje konča prihodnji torek, da bo mogoče tozadevno postaviti predlagati skupni zbornici že prihodnji teden. Načelnik preiskovalnega odseka Collier iz Missisipi je izjavil, da upa, da bo kongres glasoval tozadevno še predno se zasedanje odgodi za božične praznike. Vodja demokratov v poslanski zbornici, kongresman Rainey iz Illinois, se je izjavil, da se bo predlog glede piva glasil tako, da bo postavno pivo lahko imelo štiri procente alkohola v sebi in se bo tozadevno spremenila Volstead postav. Štiri procente se je doletelo kot postavno mero za pivo, potem, ko je pričalo kakih 100 prihr pred odborom, ki so se vse izjavile, da štiri odstotno pivo ni opojno. Med pričami so bili razni zdravniki, profesorji, znastveniki, trgovci in delavci.

* V tovarni umetne svile v Rathenow, Nemčija, je bilo ubitih 10 delavcev.

Prebivalstvo je sito bančnih roparjev. Ljudje so jim povsod za petami

Kansas City, 8. decembra. V Kansas državi znajo ljudje dobro loviti bančne tatove in jiti tudi prijeti. Ker je bilo več bank zadnje čase oropanih, se je med prebivalstvom ustanovil poseben stražni odbor. Trije roparji so prišli včeraj v poslopje Shawnee State and Savings Bank in idnesli \$500.00. Toda čuječi državljanji so jim bili takoj za petami in tudi streljali so tako, da sta dva roparja obležala in bosta najbrž umrla, dočim je tudi tretji dobil nevarne poškodbe. Razine banke v Kansasu so napeljele signalni sistem iz banke, ki zvoni v skoro vseh trgovinah v mestu, tako da se ljudje lahko nemudoma zberejo na licu mesta in napadejo roparje. Vsi trije roparji imajo zločinski rekord za seboj. Roparji se bodo v bodoče ogibali države Kansas.

Lepa drama

Dramsko društvo Anton Vervovšek je v letošnji sezoni najbolj marljivo dramsko društvo v Clevelandu. Požrtvovalnosti članov in članice se je čuditi in v nedeljo že zopet nastopijo v zanimivi tragediji "Mrak," od poznane pisatelja Nusića. Ta igra se vprizori v nedeljo, 11. dec. ob 7.30 zvečer, v dvorani Slov. D. D. na Waterloo Road. In vstopnina k tej lepi igri je samo 40 centov. Dobri igralci kot Joseph Godec, Jennie Zakrajšek, Katie Dolinar, Louis Kaferle, Florence Jeraj, Vincent Rupnik, Anton Zigmán, John Zajc in John Zajc ml. nastopijo v igri. Režiser je Louis Kaferle. Prvo in drugo dejanje drame se vrši nekaj mesecev po svetovni vojni, tretje pa nekaj let potem. Med odmore nastopi tudi mandolinski kvartet. Precej lepega petja bo slišati med igro. Občinstvo ob blizu in daleč je prijazno vabljen.

Društvo sv. Marije Magdalene

Društvo sv. Marije Magdalene št. 162 K. S. K. J. je ponovno izvolilo vse dosedanje uradnice za leto 1933 in sicer: predsednica Helena Mally, podpredsednica Frances Mačerol, tajnica Marija Hochevar, blagajničarka Louise Pikš, zapisničarka Julija Brezovar. Nadzornice: Frances Novak, Mary Skulj, Dorothy Sterniša. Vratarica in zastavonoša: Frances Kasunić. Duhovni vodja: Rev. B. J. Ponikvar. Zdravniki: dr. J. M. Seliskar, dr. L. Perme, dr. M. F. Oman, dr. Perko in dr. A. Skur. Seje se vršijo vsak prvi ponedeljek v mesecu v stari šolski dvorani sv. Vida.

Republikanci mirni

Med republikanci v Clevelandu je vse mirno. Mirno je, ker ne morejo izvoliti namestnika za urad svojega voditelja. Maschke je še vedno de facto voditelj, ker se ostali republikanski voditelji ne morejo zediniti radi namestnika.

Predsednik zbornice

Frank Cave iz Mansfielda, je bil na nasvet in pritisk gvernerja George White izbran, da bo prihodnji predsednik poslanske zbornice državne legislature, ki se snide v Columbusu takoj po novem letu.

Žensko truplo

V bližini Loraina, Ohio, so našli včeraj ob obrežju truplo kakke 20 let stare ženske. Truplo je bilo vrženo iz jezera.

Farmerji v nesporazumu s predsednikom Hooverjem radi pomožne akcije

Washington, 8. decembra. Zvezna farmerska komisija se je odcepila od predsednika Hooverja, ki jo je ustvaril in proglašila svojo neodvisnost. Komisiji naznanja, da postava, katero je Hoover spisal in povzročil, da jo je kongres sprejel farmarjem v prid, je popolnoma nezadostna. Farmerska komisija je izjavila, da je načrt, kakor ga ima novo izvoljeni predsednik Roosevelt, mnogo bolj ugoden in pripraven za resnično pomoč farmarjem. Ko je bila farmerska komisija ustanovljena, je imela na razpolago \$500,000,000, da manipulira s farmerskimi pridelki. Od tega denarja je ostalo sedaj še \$140,000,000. Komisija je zgubila silno mnogo denarja na pšenici in na bombažu, poleg tega, da ne more iztirjati dolgov od ko-operativ. Zahteva farmerske komisije je, da dobi nov fond za operiranje, da financira farmerske ko-operativne. V Beli hiši so bili zelo začuden radi izjave farmerske komisije. Medtem so se pa zbrali v Washingtonu zastopniki farmarjev, ki so ustanovili novo organizacijo, Farmers National Relief Conference, ki zahteva moratorij na farmerske dolgove.

Pivovarja Buscha name-ravajo baje odpeljati?

St. Louis, Mo., 7. decembra. Znani ameriški pivovar, August Busch, multi-milijonar, se boji, da bo nekega dne odpeljan od neznanih banditov. Zato neprestano nosi s seboj dva revolverja. Busch se je zameril raketičem s pivom, ker se je potegoval za postavno pivo, radi katerega bodo raketičji zgubili svojo nepostavno trgovino.

Pivo v kanalu?

Odkar so volivci 8. novembra zavrgli prohibicijo in izvolili kongresmane, ki se bodo pogajali za dobro pivo, je pričela tekati se v kanale na 71. cesti in Independence Road nekaka skrivnostna tekočina, ki je popolnoma podobna po barvi in po okusu dobri, peneci se pivi. Mestne oblasti skrbijo za skrivnostno pijačo. Na lice mesta so prišli mestni kemiki, da zadevo znastveno preiščejo, toda ne morejo dobiti prave mere te skrivnostne pijače, da bi jo pravilno preiskali, a trdijo pa, da se pijača, da ima barvo, duh in okus kot pravo pivo. Odkod pa prihaja to dobro pivo v mestne kanale, to je pa skrivnost.

Vest iz Chicage

Mr. Math Strumbelj, poznani slovenski barvar iz 6020 St. Clair Ave., nam sporoča, da je dobil včeraj vest, da mu je 8. decembra v Chicagi umrla sestra njegove soproge, Mrs. Ana Pekol, žena Franka Pekola iz Chicage. Ranjka zapuša poleg sestre Mrs. Strumbelj še eno sestro v Clevelandu, Mrs. Katari-no Podraž iz Schaefer Ave. Iskreno sožalje prizadetim.

Ognjegasní truk

Drugič v dveh tednih se je ognjegasní truk zaletel v privatni avtomobil. Druga nesreča se je pripetila na W. 117th St. in Lorain Ave., ko se je rešilni voz ognjegasnega oddelka vračal od nekega napačnega alarma. Pri tem je zavozil truk v avto 82 letne Mrs. Eaton, ki je dobila močne poškodbe.

* Samo 13 dni je še do božičnih praznikov.

Zavarovalnina zoper brezposelnost mora priti povsod prej ali slej

Columbus, Ohio, 8. decembra. Prihodnja državna postavodajna država Ohio, ki se zbere v januariju, dobi v pretrses nameravano postavo glede brezposelnosti zavarovalnine. Ta zavarovalnina bo prišla, pa če se jo industrije še tako branijo. Nič ne pomaga, da grede industrije iz države, kjer je bila taka zavarovalnina upeljana, kajti vse države brez razlike jo bodo morale končno upeljati, se je izjavil Thomas Donnelly, tajnik State Federation of Labor, ki bo skrbel, da bo postava glede brezposelnosti zavarovalnine pravilno dospela pred državno zbornico. Donnelly je izjavil, da nikdar ni bil zagovornik zavarovalnine za brezposelnost, dokler ni bil od gvernerja White imenovan za člana komisije, ki naj preiskuje brezposelnost. Podpisal je večinsko izjavo komisije, ko se je prepiral, da je taka zavarovalnina za blagostanje in napredek naroda. Donnelly je izjavil, da davkoplačevalci radi nameravane upeljave brezposelnosti zavarovalnine ne bodo nič trpeli. V fond za zavarovalnino bodo plačevali delavci in delodajalci, in se bo fond sam upravljal in sam vzdrževal. In ker bo komisija, ki bo upravljala ta fond, imela pod kontrolo tudi vse posredovalnice za delo, se bo že tu prihranilo državi \$150,000 na leto. Poleg tega, kar bo brezposelnostna zavarovalnina naredila dobrega za delavce, bodo imeli svojo korist tudi trgovci, kajti denar, ki ga bodo tekom depresije dobivali delavci, bo šel trgovcem za potrebine, in tako se depresija nikjer ne bo tako občutila, kot se čuti danes, ko je delavec brez vseh sredstev.

Število aretiranih

Skoro 40,000 oseb, ali če hočemo biti natančni, 39,991 oseb je bilo aretiranih v Clevelandu od 15. marca naprej, za ta ali oni prestopke postav. Radi kršenja prohibicije je bilo aretiranih od 15. marca 961 oseb, toda sodniki so jih oprostili 456. Radi kršenja avto postav je bilo aretiranih, oziroma so dobili povelje, da se zglasijo na sodniji, 25,484 oseb. Za kršilce avtomobilskih postav pridejo gospodje pijanci. Nič manj kot 6,887 pijanih oseb je bilo pripeljenih na mestne sodnije od 15. marca do 1. decembra. In da so bili v resnici pijani kažejo, zapisniki sodnije, ker je 46 izmed 6,887 pijancev je bilo oproščenih. 540 prostitutk je bilo aretiranih, in le par oproščenih.

Krožek sv. Kristine

Članice Krožka sv. Kristine so izvolile sledeče odbornice za 1933: predsednica Mrs. Maria Hochevar, tajnica Mrs. Catherine Repasky, pomožna tajnica Mrs. Caroline Turk, blagajničarka Mrs. Julija Russ, nadzornice: Mrs. Theresa Skur in Mrs. Molly Krall. Duhovni vodja: Rev. A. Bombach. Seje vsak prvi četrtek v mesecu v dvorani sv. Kristine.

Vest iz domovine

Mrs. Eva Ponikvar, 1165 Norwood Road, je dobila vest iz domovine, da ji je v vasi Globelj, fara Sodražica, umrla 22. novembra teta Fani Košir, v častitljivi starosti 96 let. Naj bo ranjki lahna domača gruda!

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt \$1.75.
Za Evropo, celo leto \$8.00; pol leta \$4.00; za četrt leta \$2.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 289, Fri., Dec. 9th, 1932

Hooverjev poraz

Kako sodi v stari domovini časopisje o porazu Hooverja in o zmagi Franklin Roosevelta, nam služi v primer članek iz ljubljanskega dnevnika "Jutra," katerega na tem mestu priobčujemo:

V torker je v veliki severnoameriški republiki padla odločitev v borbi za državno predsedstvo. Volilni boj je trajal skoro pol leta in je postajal čedalje bolj oster in ogorčen. Spočetka je bil se kolikortoliko stvarjen, od tedna do tedna pa se je stopnjevala njegova ogorčenost, tako da je proti koncu dobil že skoro čisto oseben značaj. Bojevan je bil z vso ameriško velikopoteznostjo in v pompoznostjo in z naprom vseh moči na obeh straneh, republikanskih in demokratski. Vendar pa je izven dvoma, da je tudi v Ameriki volila v prvi vrsti — kriza. Njej se ima zahvaliti Roosevelt za svojo nepričakovano veliko zmago. Hoover za svoj strahovit poraz. Seveda so odločevali še drugi momenti, zlasti vprašanje prohibicije, vendar se je tudi pri ameriških volivcih pokazalo, da se v današnji silni gospodarski in socialni stiski množice volilcev brez globlje sodbe obračajo proč od strank, ki so bile na oblasti v letih gospodarskega propadanja. Da vladajoči činitelji krize niso zakrivali, da so jo morada celo zadržali ali omilili, s tem si preprosti volilec ne beli glave. On vidi samo razliko med sedanjim in prejšnjim položajem, ne išče pravega in resničnega krivca, marveč brezobzirno obsodi one, ki so v trenutku, ko volilec lahko učinkovito izreče svojo sodbo, vsaj formalno odgovorni za vodstvo javnih poslov. Pokazalo se je to še povsod, kjer so bile lani in letos volitve, pokazalo se je sedaj zopet v Zedinjenih državah.

Rooseveltova zmaga zato ni presenetila. Presenetiti je mogla tem manj, ker so že lanske parlamentarne in razne letošnje partikularne volitve zabeležile beg volilcev iz vladajoče republikanske stranke, ki ji pripada tudi Hoover in ki ima vso državno oblast v rokah že od leta 1920 dalje. Zadržanost je bila vendarle vzbudila, da je Hooverov poraz tako katastrofalen in zmaga demokratskega kandidata Roosevelta tako sijajna. Hoover take silne nezaupnice gotovo ni pričakoval. Hooverov silni poraz pa so rodile posebne ameriške razmere, ki so se pridružile splošnim momentom, vplivajočim na opredelitev volilcev po vsem civiliziranem svetu.

V veliki ameriški liberalni republiki, kjer je individualizem razvit skoraj do absurda, veljajo stranke in programi prav malo. Obe zgodovinski stranki, republikanska in demokratska, se med seboj ne borita za načela, marveč le za trenutno taktiko, predvsem pa za osebe. Osebnosti igrajo mnogo večjo vlogo kakor v Evropi. Ravno v tem pogledu pa je bila pozicija sedanjega predsednika Hooverja zelo, zelo slaba. Kot favorit, ki mu je zmaga zagotovljena že vnaprej, je šel Hoover v volilno borbo pred štirimi leti. Njegova gesla so bila samozvestna, njegove obljube omamljive. Obljubljal je ameriškim državljanom nebena na zemlji, kjer bo delavec imel vsak dan piščanca na mizi in dva avtomobila v garaži. Tudi njegova osebnost sama je bila impozantna in je vzbujala najboljše nade, saj se je iz skromnega kmečkega fantiča prikopal do enega največjih podjetnikov ameriške družbe in do enega prvih bogatašev. Ako je znal tako dobro gospodariti s svojim zasebnim premoženjem, zakaj ne bi kot državni predsednik povzdignil tudi narodnega gospodarstva? Tako je preudarjal ameriški volilec in dal svoj glas za "Prosperity-Presidenta."

Razočaranje je bilo hudo. Komaj dobro leto po volitvah se je začel majati stebel za stebrom takrat še tako velikega ameriškega blagostanja. In potem je šlo dalje in dalje, huje in huje. Ob koncu svoje štiriletnje vladne si je moral Hoover priznati, da ni mogel izpolniti niti ene svojih velikih obljub, pač pa je videl pred sabo nepregledno armado enajstih milijonov brezposelnih, ki v bogati Ameriki zameniščejo dela in kruha. Mogel je tolažiti svojo vest, da ni on kriv, marveč da so krive sile, jačje od njega in vseh Zedinjenih držav. Ni pa mogel enako potolažiti prebivalstva, ki prej ni bilo vajeno bede. Moral je pasti.

Veliki zunanje-politični uspehi naj bi odvrnili pozornost ameriškega prebivalstva od čedalje bolj naraščajočih domačih težav. In tako je Hoover kljub svojemu nauku, da se Evropa Amerike ne tiče in Amerika ne Evrope, dvakrat usodno posegel v evropsko politiko. Prva je bila moratorij-ska bomba, ki pa je kmalu pokazala, da dobro državno gospodarstvo ni mogoče brez dobre domače in mednarodne politike. Hooverov moratorij je sprožil plaz, ki je zabolnel v dolino, rušeč pod seboj vse evropsko gospodarstvo z nemškimi in ameriškim vred. Svet je spoznal, da so bili ameriški nagibi le egoistični, pri tem pa še kakor se je kmalu pokazalo, zelo kratkovidni in ozkosrčni. Zaradi tega je bila v Evropi z nezaupanjem sprejeta tudi druga velika Hooverova iniciativa, ona o radikalni splošni redukciji oborožitve.

Posledica obeh ponesrečenih akcij je bila, da je po ostalem svetu naraščajo nezadovoljenje do Zedinjenih držav in da je ta ogromna velesila bila vedno bolj osamljena. Izolacija je bila tem večja ker je Hoover med Ameriko in ostalim svetom že poprej naredil globok prepad s carinsko tarifo, kakor je enake ne zmore svet. Z njo je izločil z ameriškega trga vso inozemstvo konkurenco, povzročil pa je obenem, da so evropske države, ki so bile najbolj prizadete, druga za drugo začele odgovarjati s represalijami. Ko so njegovi nasprotniki začeli tožiti o gospodarski izolaciji Amerike, so jim Hooverovi republikanci samozavestno odgovarjali: "Le

proč od beraške in izmognane Evrope, od koder ne moremo pričakovati dobička, še manj pa moremo pričakovati dobička, še manj pa pomoči!" Izkušnja je pokazala, da se tudi močna in bogata Amerika ne more brez kazni iztrgati iz občestva narodov. Kriza se ne le ni ustavila, temveč še poostrišla.

Morda bi se gospodarski razvoj Amerike in ostalega sveta ne zasukal dosti drugače, kakor se je, četudi bi teh in drugih sličnih Hooverovih akcij ne bilo ali bi bile drugačne. A tudi svet gleda precej z enakimi očmi kakor ameriški volilec. Tudi on vidi predvsem efekt in vidi vsaj zunanjo zvezo Hooverja s tem nerazvestljivim efektom. Ako izvzamemo Nemčijo, ki je imela v Hooverovi politiki vedno zaščito in potuho, izid torkovih volitev najbrž nikjer ne bo vzbudil političnega obžalovanja.

Bodoči predsednik Zedinjenih držav Franklin Roosevelt, je ne nepisani list. Demokratska stranka pa, ki ga je postavila za kandidata in zdaj za prezidenta, je vedno ostro kritizirala poleg Hooverove notranje tudi njegovo mednarodno politiko. Zato sme svet upati, da bo dobila vso oblast v roke, kazala za evropske in splošno svetovne zadeve, ki od njih zavisi gospodarska in politična konsolidacija sveta, več razumevanja kakor njena prednica. Samo upanje je za enkrat še to, toda v današnjih časih je tudi utemeljeno upanje že dragoceno.

D O P I S I

JAVNI SHOD

Slovenska sekcija za brezposelno zavarovanje in starostno pokojnino sklicuje javni shod v smislu sklepa zadnje redne mesečne seje, in sicer za nedeljo 11. decembra, točno ob 2:30 popoldne. Shod se vrši v Slovenskem narodnem domu, 6417 St. Clair Ave. v avditoriju.

Dragi rojaki in rojakinje! Opozarjam vas vse in vabim, da se gotovo udeležite tega važnega shoda. Na tem shodu boste slišali poročilo od odbora komisije državnih zastopnikov, oziroma predlog komisije, katero je postavil governor White za brezposelno zavarovanje.

Dobili smo za nedeljo več govornikov, med njimi tudi državnih poslancev. Dolžnost naša je, da se udeležimo vsi brez izjeme, da bo velika dvorana napolnjena do zadnjega kotička. Najvpludneje vabim tudi naše brate Hrvat in Srbe, da se udeležijo tega shoda. Vstopnina je prosta in bo brez vsake kolekte v dvorani.

Sprejeli bomo resolucijo, v kateri bomo zahtevali, da se vzakoni tako nujno potrebno brezposelno zavarovanje in da to resolucijo pošljemo na državno legistaturo, senatu in governerju države Ohio.

Sporočam vam tudi, da take seje, oziroma javni shodi, se bodo vršili po vsej državi Ohio in več jih bo tudi v Clevelandu. Ako bo dovolj pritiska na legistaturo, bo gotovo ta zakon sprejet, ker ta komisija državnih poslancev je temu predlogu zelo naklonjena, kakor mu je naklonjen tudi governor White.

V Clevelandu samem je že v centralni organizaciji nad sto velikih organizacij, podpornih, političnih, unije in razne grupe kot: Čehi, Poljaki, Nemci, Židje, Slovaki, Slovenci itd. Sedaj deluje z nami tudi Ameriška delavska federacija.

Slovenska sekcija šteje sedaj že 62 društev raznih organizacij in klubov in sicer od: KSKJ, JSKJ, SNPJ, SSPZ, SDZ, KOTM, WOW, kakor tudi razna samostojna društva in soc. klubi.

Apeliram tem potom še na tista društva, ki se še niso priključila, da pristopijo k tej prekoristni organizaciji in pomagajo s tem, da čim prej pridobimo vzakojeno brezposelno zavarovanje. Članarina je tako malenkostna, samo \$1.00 od 100 članov, \$2.00 od 200 članov in \$3.00 od 200 članov naprej, za celo leto.

Ta kriza, ki je tako občutna za vse, nam mora biti šola, da nas druga kriza ne sme dobiti nepripravljene. Pri tej organizaciji se ne gleda na versko in politično prepričanje. Vsak in vsako društvo je dobrodošlo. Vsak, katerega doleti brezposelnost, je vreden podpore in dobival bo podporo, to je zavarovalnino in ne miloščine.

Ravno tu tripijo danes vse podporne organizacije in društva največ, zato je vseh društev

venkam kakor tudi bratom Hrvatom za obilen poset.

Vas stariše, ki imate mladino, opozorite na dejstvo da bo velik "New Year's Eve Dance," v dvorani fare sv. Kristine, kjer se bodo lahko ravno tako, če ne še bolj zabavali, kakor pa ako bi šli v tuje dvorane. Zaenkrat naj to zadostuje, več o tem še kasneje. Pozdrav!

Marija Hochevar.

S HARMONIKO NA MEDVEDA
(Piše Jaka)

Kadar sem zaslísal zunaj na cesti kak avtomobil, sem se hitro poslovlil od Johane in teklen ven z blenketi in drugo prtijago, pa vselej zastoj. Ko sva tako vzel najmanj desetkrat slovo, se končno vendar pripeljejo v velikim. Tiebrovim trukom. Ko sem jih zagledal, sem se začel fantom na vse grlo smejeti. Kako tudi ne, ko se mi je pa vse tako špansko zdelo. Pripeljali so se v ograjenem truku, ki ni imel nič strehe in se mi je zdelo, kot bi farmer teleta peljal na prodaj. To sem tudi fantom povedal, pa se jim nisem nič prikupil tem. Zmetal sem svoje stvari na truk, še enkrat zaklical Johani, naj pazijo, da hiša ne pogori, segel bebičku v roko, ki me je zvesto spremljal prav do truka, Rudy Božeglav me je prijel za roke in s pomočjo drugih so me zvezli na truk.

"Kam se vam pa tako mudi, da ste tako zgodaj prišli?" je bilo prvo vprašanje. Potem so pa sledili izgovori, da so morali tega in onega čakati, da je ta in ta pozabil to in to doma, pa so morali nazaj itd. Ko so bili vsi praktični izgovori vzeti na znanje, sem vprašal kapetana Gašperja, kje da je streha pri truku.

"Kaj pa nam je treba strehe?" se je začudil. Bomo imeli vsaj fin zrak, ki smo ga tako potrebni, pa kraje si bomo ogledovali spetoma."

Aha, pa zavijali smo se v debele suknjice in tiščali ušesa pod lovskie kape, da nam jih sapa ni odnesla.

Truk je vozil Karl Tieber, ki pravi, da je Nemec, pa mu jaz komaj prisodim, da je Kočevar, zato smo mu dali za tovariša spredaj njegovega prijatelja iz Akrona, tako da smo ostali na Pullmanu sami naši ljudje: Gašper, Vilček, Dutsch Prince, Rudy Božeglav, jaz in pa Vilčkova harmonika. Za nami sta se pa vozila v Fordu naša bodoča kuharja, ki nista loveca po poklicu, zato tudi nista mogla imeti časti, da bi se vozila z nami.

Kapetan je zavpil: "Okej!" in motor je zastokal, pa smo zavili vzhodno po Chardon Rd. v daljine neznane kraje, "na boj na divje Amonite, sovražnike rodu srdite — medvede in zajce."

Nismo bili še sto čevljev od mojega doma, ko eden sopsa-žirjev otiplje v mojem žepu tiste arenije, ki so za oslabele in zapuščene ljudi. Kot blisk se je reznosla med cenjenim navzočim občinstvom novica o tej najdbi in predno sem mogel poslati v zbornico protest, je že pol steklenice manjkalo. Nak, toliko jezen pa vseeno nisem bil, da bi jo tudi jaz ne pil, zato sem skrbno gledal, da ne bi ta kratko vlek. Samo toliko sem bil razdražen, da sem privlekel iz drugega žepa še eno steklenico in jim jo dal, rekoč: "Nate, požerite, ampak to je pa tudi vse, kar imam!"

In nismo bili še vstric Močilnikarjeve farme, pa smo že vriskali. To je pa podžgalo Vilčka, da je izvelel harmoniko, jo raztegnil in poskušal na knofce, da se mu je končno le urajmalo, da je našel neko "vejšo" in zahreščala je harmonika, in spremljala mlo slovensko pesem, da se je razlegalo čez hribe in doline. Ljudje, ki so nas videli, so nas začudeno gledali in si po svoje razlagali čudne kolednike. Ker je bil ravno volilni dan, so najbrže mislili, da je naš kandidat zmagal, in da sedaj praznujemo zmago. V starem kraju bi mislili, da balo vozimo ali pa da se

Banke v Ashtabuli
Banke v bližnjem mestu Ashtabula naznanjajo, da bodo znižale obrestno mero od 4 na 3 odstotke z novim letom.

peljemo na ogled. 135 milj dolga voznja je do našega cilja in rečem vam, da ni Vilček niti za pol minute prenehala igrati. Včasih bi se bil rad malo odpočil, pa smo ga zopet zbrali nazaj k igranju. Ljudje so nam mahali in nas pozdravljali, mi pa smo vihteli kape in kričali, da se peljamo na fronto (pa nič kajšno).

Od vzhoda je brila ostra in strupena sapa, ki je poskušala ubrati svoje mile glasove z Vilčkovo harmoniko. Kadar nas je le preveč zeblo, smo posedeli po tleh, da smo bili vsaj nekoliko zavetju. In takole smo enkrat sedeli, ko se je naš kapetan Gašper naenkrat spomnil in rekel: "Fantje, jaz pa znam eno, ki je še niste slišali, pa se tako lepo zavije na koncu, da je kar vselej. Poslušajte:

Smo fantje mi prirajžali z našimi majhnimi punkeljčki; juhej, juhej iz Kranjskega, pa not v Ameriko.

Bajgaš, ta pa ta! Kar hitro smo se jo oprileli in ko smo jo tako kake dvestokrat zapeli, smo jo znali vsi. Ja, ta pesem se mi je pa dopadla. Pripravna je tudi zato, ker ima samo en "štikle" in se ni treba človeku ubijati z mnogimi kiticami, kot rečimo s tisto izansko, ki ima 99 kitic.

Tistih 135 milj nam je minilo, kot bi se vozili tri milje in predno smo se še prav zavedli, smo bili že na mestu.

(Dalje prihodnje)

* V ameriških skladiščih je letos 435,000,000 bušljev več koroze kot lanske leto.

* Trotzky je zopet nastopil pot v pregnanstvo v Turčiji.

Dnevna vprašanja

1. Zakaj imajo neveste najraje šopke ali vence iz oranžnega cvetja?
2. Kdo je upeljal zvonjenje ob angeljskem češčenju?
3. Katera dežela je poznana kot dežela brez sence?
4. Od kod prihaja ime Sing Sing, ki je ogromna jetišnica v državi New York?
5. Kaj je glavno mesto države Pennsylvanije?
6. Koliko oseb je bilo od avtomobilov ubitih v prvih desetih mesecih letošnjega leta?
7. Koliko pleče dobiva letno predsednik American Federation of Labor?
8. Ali je bil znani indijski prerok Gandhi kdaj v Ameriki?
9. Koliko plače dobiva governor države Ohio?
10. Kakšen pomen ima bela zastava v vojni?

Odgovori na vprašanja

1. To je običaj ki je bil prenesen v Evropo po Mavrih, ki so se naselili na španskem.
2. Sv. Frančišek Asiški.
3. Avstralija.
4. To je indijansko ime in pomeni "kamenit prostor."
5. Harrisburg.
6. 23,000.
7. 12,000.
8. Ne.
9. 10,000.
10. Da se sovražnik želi pogovarjati s sovražnikom ali da želi premirje.

Če verjamate
al' pa ne.

Mešan si je kupil farmo. Ker je bil še novinec v tem poslu, se je vedno obrnil za nasvet do sosed, ki je bil izkušen farmer. Tako je novopečeni farmer izoral in vsejal pšenico. Sosed pride mimo in pravi:

"Dobro si napravil, samo če ne bo plevel kaj nagajal."

"Veste, po pravici vam povem, da jaz ne znam ločiti plevela od žita, posebno dokler je še vse zeleno," se izpove novi farmer.

"Tisto te bom pa jaz naučil, le poslušaj. Ko bo pšenica pognala, bo med pšenico tudi plevel, to se razume. Potem pa pojdi in populi vse skupaj iz zemlje in kar bo ponovno pognalo, to je plevel."

Pri našem novem posloplju bomo kmalu vzdali ogelni kamen. Pri znamenitih stavbah je tak dogodek zvezan s kako slavnostjo in bi se spodobilo tudi pri nas. Ampak ne vem kako bo. Najbrže bom moral slavnost sam obhajati. In jo tudi bom, ker jaz se točno držim lepih starih običajev. Torej, če bi kak dan v bližnji prihodnosti ta kolona ne bila na tem mestu, vejte, da smo dan prej vzdali ogelni kamen in da je meni padel na nogo.

Navada je, da v take ogelne kamne vzdajo take stvari, ki so tisti čas v modi ali v prometu. To pa iz vzroka, da bodo ljudje, ki bodo taka poslopja podirali čez par tisoč let, videli kulturo naroda, ki je živel ob času, ko se je tako poslopje zidalo. Če bomo pri nas kaj deli v ogelni kamen, bi jaz svetoval, da bi vzdali en kvort ohajčana in en kvort domače špaga, da bodo naši daljni, daljni potomci videli in pokusili, kakšnega smo pridelovali doma v 20. stoletju po Kr. Ker se bo gotovo dobro uležal, bo to imenitna pižaja, bi rekel.

Naša klet bo skoro izkopana in dasi po ves dan presedim in se žrtvujem ter čakam, kdaj se bo prikazala še kakšna steklenica izpod lopate, pa vse zaman. Rečem samo to: ali se je izplačalo zakopavati eno samo steklenico in nam delat sline?

Strašno me je počastila naročnica iz Conneaut, O. Ms. Berus, ki svetuje našemu uredništvu, naj bi se mi ukazalo, da napišem vsak dan štiri kolone, mesto ene. Joj mene!

Zadnjič je prišla v naš ofice neka gospe s svojo lepo hčerko. Plačali sta račun za plin in elektriko. Bil sem slučajno takrat pri oknu za uradnega komija. Ko sem prejel denar in izdal uradno potrdilo, sem se zopet sklonil nad neko revijo, ki sem jo ravno čital. Gospa pa pravi: "Jaka, malo sem pogledaj!" Pogledam jo zvedavo, iz obličja v obličje, ona se pa obrne k svoji hčerki: "No, sedaj se pa naglej Jakata, ki si ga hotela po vsej sili videti!" Joj, tak poklon! Zerdel sem prav do kravate in nisem vedel, kako bi se držal, da bi se deklici bolj dopadel. Rekel nisem nič, samo prav neumno sem se režal. Ampak dopadlo se mi je pa vseeno bolj, kot lanske leto, ko je priletela neka naročnica v ofice z iskrenimi besedami: "No, hudič, ali si že prišel z jage! Boš pisal zdaj kolono?"

Naša bebika se že strašno zadržuje in se že šteje med odrasle. Včeraj zjutraj sem se ravno bril, ko prijoka k meni in pravi: "Ata, takoj pojdi doli in zlasaj tiste naše otroke, ki mi že vse jutro nagejajo!" Je brijten otrok, se je prav po meni vrgel. (Kadar pridem domov, bo debata glede zadnjega stavka, to vem.)

V soboto 10. decembra bodo naši rojaki v Girard, O. praznovali 15 letnico obstanka njih narodnega doma. Za to praznovanje so rojaki pripravili izvrsten program. Prijatelji Girardčanov od vseh krajev so obljubili, da jih posetijo ta večer.

Prekmurske novice

—Izredno drzen vlom je bil izvršen te dni v Rogoševcih. Neznani zlikovci so se po polnoči spravili na Rosenbergovo trgovino, ki je v bližini orožniške postaje. Da bi nemoteno izvedli svoj načrt, so postavili na več straneh straže, ki so bile oborožene s samokresli. Eden zlikovcev se je postavil celo pred vrata orožniške postaje, da opozori pajdaše na morebitno nevarnost. Plen so tatovi znosili na cesto in so se že pripravljali, da odneso blago proč. Prav tedaj pa jih je opazil vaški kovač in hotel o tem obvestiti orožnike. Ko pa je videl pred orožniško postajo temno postavo, je šel klicati sosedo in orožniškega narednika, ki stane v bližini postaje. Orožniški narednik Hafner je takoj organiziral lov na zločince, ki so začeli bežati. Ker so jim pa bili zasledovalci že tesno za petami, so se poslužili orožja in začeli streljati. K sreči zaradi trde teme ni bil nihče ranjen.

Ko so slišali streljanje, so prihiteli tudi orožniki s postaje, na čelu jim poročnik g. Koprivica, ki je bil tamkaj na inspekciji. Kljub dolgotrajnemu in naporu zasledovanju jih niso mogli dobiti.

Tatovi so morali pustiti vse ukradeno blago na cesti in zbežati praznih rok. Vlomilska tolpa je šla menda sedem zločincev, in sicer ciganov.

Prav tako drzen je bil vlom v Gornji Lendavi v Cipotovo trgovino. Tudi tukaj so se zločinci po polnoči spravili na delo. Vdrli so skozi izložbeno okno v trgovino na ta način, da so zlozmi okove na izložbenem oknu. Delali so izredno previdno, tako da jih ni slišala niti služkinja, ki je spala v sosednji sobi. Tatovi so odnesli različnega blaga v skupni vrednosti preko 10.000 Din. Tudi ti zločinci so baje cigani in kaže, da bodo kmalu izsledeni.

—Širov napad na starčka. Sezonski delavci so se vrnili iz tujine. Prinesli so nekaj denarja domov, da bodo lažje prebili zimo. Tudi družinski očetje so med temi delavci. Jožef Polanec iz Vučje Gomile se je tudi vrnil domov k rodbini, a prazni rok, ker je ves zaslužek zapravil. Pred kratkim je brez vsakega povoda vdril v hišo 75 letnega posestnika Rituperja ter navlekl na ničesar hudega slutel starčka. Z nekim topim orodjem ga je začel biti po glavi in po životu. Zaradi ropotanja sta prihiteli v sobo žena in hči in našli besno udrihaajočega Polanca nad onemoglim Rituperjem. Prestrašeni sta zbežali po pomoč k sosedu županu, ki je prihitel z nočno stražo k Rituperju, toda napadalec ni bilo nikjer več. Ko sta se žena in hči pozneje vrnili sami domov, je bil Polanec zopet v hiši. V krvi ležečemu Rituperju je prigovarjal, naj ga nikar ne javi orožnikom, češ, da mu bo zato dal žganja. Mati in hči sta se njegove navzočnosti zelo prestrašili in sta ponovno tekli po pomoč. Pri zaslišanju je hudo ranjen Rituper izpovedal, da mu je Polanec že pred dnevi grozil, da ga bo pretepel zaradi tega, ker je moral neki Polančev sorodnik plačati Rituperju nekaj denarja za bolečine po nekem pretepu. Stanje ranjenega Rituperja je zelo resno.

—Zagonetka požiga Tokovega parnega mlina. Mali senat mariborskega okrožnega sodišča se je te dni pečal z zagonetno zadevo. Na obtožni klopi so sedeli 28 letni ključavničarski pomočnik in kurjač Ludovik Hozjan iz dolnjelendavske okolice, mladoletni mlinarski vajenec G. iz Čentibe in tovarnar, znani bogatin Samuel Eppinger iz Dolnje Lendave. Vsa ta trojica je prišla na obtožno klop zaradi požarov, ki so uničili parni mlin Ludovika Toka v Čentibi. Iz obširne obtožnice posnemamo: Dne 30. septembra 1929. je nastal pri Toki prvi požar v kopici slame, 5. decembra istega leta je gorelo pri Toki drugič na skednju, 23. novembra leta 1930. je gorela zopet kopica slame, 26. decembra istega leta je prišlo v skednju goreti v mlatilnici, v katero je bila vržena goreča v petrolej namočena cunjica in naposled je gorelo 23. novembra leta 1931. v mlinu; ogenj je takrat uničil vse mlinsko poslopje z vsemi napravami. Skupno je trpel Tok zaradi teh požarov 667,720 Din škode, zavarovalnine pa je prejel le 251.074 Din. Takoj od začetka so ljudje sumili, da je pri Toki na delu zločinska roka. Orožniki so aretirali najprej nekega Štefana Volgija, proti kateremu pa je bilo postopanje zaradi pomanjkanja dokazov ustavljeno. Pač pa se je po zadnjem požaru osredotočil sum proti Tokijeve mu vajencu, pri katerem so opazili večje vsote denarja. Osumljenec pa je pri zaslišanju povedal orožnikom, da je prejel denar od Ludovika Hozjana, kurjača pri industriji Samuelu Eppingerju. Hozjan mu je priznal, da ga je pregovoril k požaru njegov delodajalec Eppinger ter mu obljubil za to 10.000 Din. Dobil pa da je od Eppingerja le 200 Din, ostalo mu je obljubil izplačati pozneje. Po tem priznanju so orožniki aretirali Hozjana in ta je vsak pogočilo točno opisal. Povedal je tudi, da je zažgal mlin na ta način, da je odprl pomoči vrata z vitrihom ter vrgel v dvigalo šep slame, katerega je prižgal. Ta jasna priznanja pa je obdolžil Hozjan pred preiskovalnim sodnikom čisto izpremenil. Težil je, da bi bil kdaj zaneč pri Toki požar, da bi poznal G. ter da bi bil govoril z Eppingerjem. Nasprotno pa za zanika Samuel Eppinger odločno očitano mu dejanje in nagovarjanje k požigu. Hozjan je bil obsojen na deset let robije in trajno izgubo

Paul Keller

CVET NAŠE VASI

“Pusti ga, Mina, pusti; če pa noče drugače!”

“Ne, ne pustim ga! Jaz sem odgovorna. Bernard ni nikak trapist. Fant je, ki dorašča in je vsak dan bolj slaboten. Vedeti hočem, zakaj si je vtepel v glavo, da ne bo tri in trideset dni zaužil nobenega mesa. Takoj hočem vedeti! Tone, pojdi ven!”

“Zakaj pa zdaj, sredi kosila...”

“Ven!”

Fant je začel tuliti. Šel je pa le. Na pragu se je še okrenil: “Mina, brž napravi, ne bom prisluškoval. A potem bom vsaj smel pojesti Bernardov delež?”

“Ne, požeruh!”

V sobi je bilo tiho. Le trije so ostali: mati, Mina in Bernard. Mina je zaukazala:

“Vstani, Bernard! V oči mi poglej! Povej materi in meni resnico! Zakaj nočeš tri in trideset dni jesti mesa?”

Fant je drhtel pred veliko sestro.

“Mina, prosim te...”

“Takoj povej!”

“Ali mati tudi želi?”

“Tudi,” je zahtevala Boštjanka, “le povej! Le povej, moj ljubi fant!”

Oprijel se je stola, davilo ga je, pa je vendarle povedal: “Pokoro delam za našega Lojzeta.”

To je zadelo. Ko v grobu je bilo tiho, nato pa je mati glasno zajela. Mina je počasi in strahoma iztegnila roko in se doteknila Bernardove:

“Pokoro za našega Lojzeta? Zakaj, zakaj pa s postom, ko si tako rahlega zdravja — zakaj pa ne z molitvijo? In zakaj tri in trideset dni?”

Fant je pogledal sestro s svojimi čistimi, globokimi očmi.

“Tri in trideset dni, ker je imel naš Gospod tri in trideset let. In post — ker se brat ne posti.”

Mino je tako presunilo, da je hotela objeti brata, a ta se je plašno odmikal. Pa je prišla druga misel: “Glej, ljubi Bernard, spoštujem tvojo zaobljubo. A tvoje zdravje ne prenese tega. In potem, Bernard, ta tvoja žrtev ni potrebna. Tisto malo vsoto, ki jo je Lojze vzel s seboj, je že zdavnaj zapravil. Trdo bo moral delati, da bo mogel živeti in v pomanjkanju bo živel.”

Fant je nalahno zmajal z glavo in oči so mu zastrmele.

vo in oči so mu zastrmele.

Mino je ko blisk prešinila neka sumnja.

“Mati,” je vprašala, “mati, ali ste Lojzetu na skrivaj poslali kaj denarja? In ve za to Bernard?”

Mati je klecnila vsa strta in se ječaje spovedala, kako da je poslala Lojzetu pet tisoč dinarjev. Nato je, ko že tolikrat, položila roke na mizo in naslonila glavo nanje.

Mini se ni zasmilila, ko jo je videla jokati se. Tudi mati je spadala k onim nasprotujočim silam, s katerimi se je morala bojevati. Kakor bi se njeno telo strdilo v led, je stala Mina in vprašala čez čas:

“Kdo ti je to povedal, Bernard?”

Solznih oči je odgovoril fant: “Pismonoša mi je povedal. Pred tednom sem ga srečal na cesti. Povedal mi je, čeprav nisem maral poslušati. Da naj izročim materi pošto potrdilo, a da tebi ne smem nič reči o tem. To se mi ni zdelo prav, vendar nisem hotel tebi zatožiti matere. Osem dni je ležalo na meni in zdaj sem hotel...”

“In zdaj si se hotel tri in trideset dni postiti in se pokoriti, ker si vedel, da tvoj brat nemarno zapravlja tisti denar, ki mu ga je poslala mati. Rada te imam, Bernard! Stori, kar si se namenil; tri in trideset dni bom tudi jaz jedla isto ko ti.”

18.

Svetnikova nečakinja Olga je bila ljubka oseba devetnajstih let, majhna, plavalasa in živahna. Njeni starši so ji umrli in ji niso skoraj ničesar zapustili. Pa jo je vzel k sebi vladni svetnik, dasi je bil vdovec in je imel dve sinovi v šolah in je živel le od svoje plače. Poleti je moral bivati le v Loki, kjer je bilo poceni, če je hotel svojima sinovima privoščiti nekaj popotovanja in hoje po hribih. Olga je bila najrajši v Tonetovi družbi. Mišne se je skoraj bala, ker je vedela, da ji ni všeč, če jo pri delu moti ali zadržuje z nepotrebnimi besednjem. A včasih zvečer je je Mina prosila, naj ji kaj zapoje. Olga je imela zelo prijete, dasi ne vprav obsežen glas, ki si ga je vežbala v dobri šoli. Posebno nekaj pesmi je bilo, ki so bile Mini zelo všeč in jih je znala tudi ona. Če ni bilo nikogar doma ali jo je šlišala le mati, je tudi Mina včasih kaj tiho zapela. Dokler je ni Tone nekoč na skrivaj poslušal in ji dejal:

“Mina, ti tako lepo poješ ko medved!”

Odteje ni pela nikoli več.

Pa je prišla mala plavalaska, ki je žvrgolela ko škranček, in Mina jo je prosila, da ji je včasih zapela nekaj njenih najljubših pesmi.

Nekoč, ko je bil Novak pri njih, je vprašala Mina:

“Ali pojejo te pesmi tudi na kencertih v glavnem mestu?”

“Nikoli!” se je zasmejala Olga. “Kvečjemu jih zapojejo včasih pri rokodelskem društvu ali pa pri kakih dobrodelnih prireditvah ženskega društva. V resne koncertne dvorane spadajo samo pesmi velikih skladateljev. Druge so pa prepovedane.”

“Kdo jih prepove?”

“Dober okus. To so kritiki. Če pravijo kritiki: šund — pa je šund, čeprav je še tako lepo. Saj ne rečem, da so pesmi, ki so vam všeč, tudi šund, vendar bi me bilo priročno glasbenikov sram to priznati. Dejali bi, da sem starokopitna.”

“Ali znate kako najmodernejšo?”

“Saj znam skoraj samo take. Zapela vam bom eno, tako, da bi jo človek venomer poslušal.”

In zapela jo je: o ljubezni. “To je pa krasna pesem,” je navdušeno vzkliknil Novak.

“Da,” je rekla Olga, “prav dobra pesem je, človeka, kar prevzame, zlasti se, če jo sliši prvič. Ko jo sliši stotič, se navdušenje seveda poleže. Meni se zdi besedilo lepše in naravnost ko napet.”

Mina si je mislila: Kako ljubko in prijetno zna govoriti! Kako kljub svoji mladosti samostojno presoja. In kako se zna rogati. Ah, da, duhovita je, lepa, gosposka — in mimo tega ima še tak lep glas! Novaka je opazovala. Ves je bil blažen, obraz mu je nalahno zardel in prosil je še: “O, prosim, zapojte vendar še kaj, gospodična! Kar nas je ubogih, samotnih deželanov, po vse leto ne slišimo dobre glasbe.”

“Ali ne greste nikdar v opero ali na koncert?”

“O božiču in veliki noči pridemo v mesto pa slišim kaj lepega.”

“Potem pa že nekaj veste. Ali vam je glasba zelo pri srcu?”

“Pa še kako! Edino radi glasbe bi vas zamenjal z mestom.”

“Zakaj pa ne prosite službe v mestu?”

“Ker mu je tu všeč in ker je življenje na deželi dosti bolj zdravo ko v mestu,” je dejala Mina.

Nič kaj prijazno ni izrekla teh besed in vstala ter odšla iz šobe.

“Kaj jo je pa pilo?” je Olga osuplo vprašala. “Ali je kaj zamerila?”

Novak je dejal nekam nemirno: “Ona mi je pravkar rekla to mojo službo in brez dvoma ne sliši rada, če le omenim, da bi mogel iti kam drugam.”

“Ah, moj Bog, saj je vendar vsak svoj gospodar.”

“Mina mi hoče samo dobro —”

Tedaj se je Olga zvonko zasmejala in dejala:

“Kaj jo je pa pilo?” je Olga osuplo vprašala. “Ali je kaj zamerila?”

Novak je dejal nekam nemirno: “Ona mi je pravkar rekla to mojo službo in brez dvoma ne sliši rada, če le omenim, da bi mogel iti kam drugam.”

“Ah, moj Bog, saj je vendar vsak svoj gospodar.”

“Mina mi hoče samo dobro —”

Tedaj se je Olga zvonko zasmejala in dejala:

“Kaj jo je pa pilo?” je Olga osuplo vprašala. “Ali je kaj zamerila?”

Novak je dejal nekam nemirno: “Ona mi je pravkar rekla to mojo službo in brez dvoma ne sliši rada, če le omenim, da bi mogel iti kam drugam.”

“Ah, moj Bog, saj je vendar vsak svoj gospodar.”

“Mina mi hoče samo dobro —”

Tedaj se je Olga zvonko zasmejala in dejala:

“Kaj jo je pa pilo?” je Olga osuplo vprašala. “Ali je kaj zamerila?”

Novak je dejal nekam nemirno: “Ona mi je pravkar rekla to mojo službo in brez dvoma ne sliši rada, če le omenim, da bi mogel iti kam drugam.”

“Ah, moj Bog, saj je vendar vsak svoj gospodar.”

“Mina mi hoče samo dobro —”

Tedaj se je Olga zvonko zasmejala in dejala:

“Kaj jo je pa pilo?” je Olga osuplo vprašala. “Ali je kaj zamerila?”

Novak je dejal nekam nemirno: “Ona mi je pravkar rekla to mojo službo in brez dvoma ne sliši rada, če le omenim, da bi mogel iti kam drugam.”

“Ah, moj Bog, saj je vendar vsak svoj gospodar.”

“Mina mi hoče samo dobro —”

Tedaj se je Olga zvonko zasmejala in dejala:

“Kaj jo je pa pilo?” je Olga osuplo vprašala. “Ali je kaj zamerila?”

Novak je dejal nekam nemirno: “Ona mi je pravkar rekla to mojo službo in brez dvoma ne sliši rada, če le omenim, da bi mogel iti kam drugam.”

“Ah, moj Bog, saj je vendar vsak svoj gospodar.”

“Mina mi hoče samo dobro —”

Tedaj se je Olga zvonko zasmejala in dejala:

“Kaj jo je pa pilo?” je Olga osuplo vprašala. “Ali je kaj zamerila?”

Novak je dejal nekam nemirno: “Ona mi je pravkar rekla to mojo službo in brez dvoma ne sliši rada, če le omenim, da bi mogel iti kam drugam.”

“Ah, moj Bog, saj je vendar vsak svoj gospodar.”

“Mina mi hoče samo dobro —”

Tedaj se je Olga zvonko zasmejala in dejala:

“Kaj jo je pa pilo?” je Olga osuplo vprašala. “Ali je kaj zamerila?”

Novak je dejal nekam nemirno: “Ona mi je pravkar rekla to mojo službo in brez dvoma ne sliši rada, če le omenim, da bi mogel iti kam drugam.”

“Ah, moj Bog, saj je vendar vsak svoj gospodar.”

“Mina mi hoče samo dobro —”

Tedaj se je Olga zvonko zasmejala in dejala:

“Kaj jo je pa pilo?” je Olga osuplo vprašala. “Ali je kaj zamerila?”

Novak je dejal nekam nemirno: “Ona mi je pravkar rekla to mojo službo in brez dvoma ne sliši rada, če le omenim, da bi mogel iti kam drugam.”

“Ah, moj Bog, saj je vendar vsak svoj gospodar.”

MALI OGLASI

KRESSE'S MEAT MARKET

za petek in soboto

Špeh in salo, ft. 6c

Domače suhe

klobase, ft. 15c

Suhe butts, ft. 13c

Teletina za pečenje, ft. 10c

Vinarice, ft. 15c

Sveži shoulder, ft. 8c

Sveže prešičje kosti, ft. 5c

Obisti, srca in jetra, ft. 7c

Mlade kokoši

za pečenje, ft. 18c

Suha slanina, ft. 12c

Se priporočamo slovenskim in hrvatskim gospodinjam za obilen obisk.

ANTON JANČIGAR

CASH ONLY ZA V SOBOTO

Najboljša moka, 25 ft. 69c

Sladkor, 10 ft. 45c

Koksar fižol, 3 ft. 20c

Sveže noge, 2 ft. 7c

Reberca, 2 ft. 15c

Sveže butts

za pečenje ali klobase 9c

Sveži špeh in salo,

na debelo po 5½c

Vsa grocerija in mesni izdelki po najnižji ceni.

LOUIS OSWALD

17205 Grovewood Ave.

Dvor Baraga, C. O. F.

Člani društva Baraga, Reda Katoliških Borštarnjev, ste prosili, da se vsi udeležite korakovanja pri slavnosti prve sv. birme v novi cerkvi sv. Vida, v nedeljo, 11. decembra. Zbiranje je v stari šoli sv. Vida, točno ob 2. uri popoldne.

Ker se bliža konec leta 1932, se opominja vse člane, ki dolgujejo za en mesec ali več, da poravnajo zaostali dolg najkasneje do 16. decembra, 1932, ker sicer bom primoran postopati po pravilih in suspendirati vse one člane, ki ne poravnajo do prej omenjenega dneva. Vpoštevajte torej ta zadnji opomin. Z bratским pozdravom, — Frank Perme, nadborštinar; Chas. A. Baznik, fin. tajnik. ((290))

Oddajo se

tri lepe sobe, za malo družino. Prav poceni. Istotam se odda tudi velika soba s kuhinjo za eno ali dve osebi. Vprašajte na 6513 Edna Ave. (289)

Društvo A. Martin Slomšek št. 16 SDZ

Društvo Anton Martin Slomšek, št. 16 S.D.Z. ima danes zvečer, 9. decembra, ob 7:30 svojo letno sejo. Vse člane se vljudo prosi, da pridejo vsaj enkrat na leto k društveni seji. Časa imamo vsi več kot dovolj, torej ne bo držal noben izgovor. Na svidenje, bratje, nocoj večer! — Predsednik. (290)

POSEBNOSTI

Lepe šunke, funt 9c

Pork shoulder, lepi

funt 8c

Pork chops, pusti,

funt 12c

Teletina za ajmoht,

funt 9c

Teletina za filanje, ft. 10c

Telečji chops, funt ... 15c

Telečji steak, funt ... 20c

Sveže klobase, funt ... 12c

Najboljše suhe klobase,

funt 16c

Sveži špeh, funt 6c

Salu za mast, funt ... 5½c

Rižve klobase, 7 za ... 25c

Ako želite v resnici dobro šunko za v nedeljo, pridite k nam po njo. Imamo tudi vsakovrstno drugo doma sušeno meso po najnižji ceni. Vsak petek imamo tudi sveže ribe brez kosti. Se vljudo priporočamo.

MATT KRIZMAN

6220 St. Clair Ave.

1132 E. 71st St.

KDOR ŽELI

lepe piščance, 4 do 6 funtov težke, po 18c funt, svežo gnat (fresh ham), 12c funt, mala, sveža plečeta po 8c funt, sveže svinjske ledice po 8c funt, dobi to pri

ANTON OGRINC

6414 St. Clair Ave.

Naznanilo in vabilo

Članice

Vaški apostol

Za "Ameriško Domovino" prestavi M. U.

"Hvala Bogu, da bo končno vendarle prišlo enkrat na dan!"

"Da . . . ko bi bila mati še živa, ona bi mi vedela povedati, kaj naj storim. Z očetom pa se ne da takih stvari govoriti, to že zdavnaj vem. Zato sem si pa mislil, da pojdem k tebi in te vprašam za svet. Peter je dober, pošten človek, ta mi pove prav . . . sem si mislil."

"Da, Tonček, da!" Peter je sedel k njemu ter položil svojo roko na njegovo ramo. "Da, Tonček, da! Sedaj govorim! In glej, kakor mi bo pri duši, tako ti bom povedal!"

Tone, ki si je še vedno drgnil kolena, je poskušal govoriti. "Nu, da veš . . . nekemu sem nekaj obljubil. In ko sem dal na to svojo besedo — zvesto in v časti, sem dejal . . . nu, tedaj sem gledal stvar malo drugače. Sedaj pa . . . sedaj se je pa nekoliko spremenilo . . . da, sedaj pa se mi zdi tako težavno, ko moram svojo besedo držati. Zato pa bi te rad vprašal, kaj miliš ti . . . ako človek sme besedo vzeti nazaj?"

"In to je vse, kar te teži?"

"Vse, da!"

"Zato ti bom sedaj dejal, Tonček!" Nežno ga je prijel za obe roke. "Tonček! In za to morajo šele mene vprašati? Ti? Poglej: ako reče kdo hudobnih ljudi kaj . . . ali se smeš zanešati? Mar ni njih beseda kakor sneg na peč? Tja ga položiš in že se staja in nič ne ostane od njega, kakor le umazan madež na peči . . . in na ljudeh!" Tone je težko dihal. "Ali se nisi že sam nad tem jezil, povej? In psoval! Sedaj pa bi jih hotel posnemati? . . . Tonček, Tonček! . . . Mar ne spadaš k tistim trem, ali štirim dobrim? Ti! Mar nisi ti najboljši? . . . Pa povej mi sedaj, kaj naj ima še obstanka na svetu, ako ga ne slab človek držal svojo besedo! bo imela beseda dobrega človeka? Mar ne mora biti beseda dobrega trdna kakor železo? . . . Pa zato ker ti je težavno, držati jo? . . . Da, ljubi Tonček! Mar je na tistem, kar je lahko, kaka zasluga? Tedaj bi lahko tudi Nak, nak! Glej, baš zato ker ti je hudo, moraš držati za oje! In ne smeš dopustiti na madeža . . . kakor ga pusti sneg na peči! . . . Saj spadaš med dobre! Saj si najboljši! Vate verujem, veš!"

Trenutek sta molčala. Tone je vstal. "Ah, da!" Vzdih, še globlji nego oni prvi. Nato je vzel iz žepa robec, pogledal ga žalostno in ga vrtil med prsti. "Saj sem si mislil, da ne boš mogel vedeti drugega . . . ti! In . . . nu, da . . . lepo boglo naj ti pravim . . . za tvoj pošten nasvet!" Tone si je obrisal obraz, kakor oni, ki si hoče otrniti solzo. "Nu, da . . . mora pač ostati, kakor je . . . če hočem biti tako dober! . . . Zbogom, Peter! . . . Ampak hudobnim je lažje!" In odšel je iz sobe.

In Peter Janez se je smehljaj — po dolgem času prvič smešek sreče — sreče, v katero je smel verjeti. "Sedaj je zopet on! Ta si bo kmalu opomogel! Temu sem zopet podprl dušo, danes!"

In ker je lahko verjel svojemu Tonetu, je verjel tudi na vse drugo, neomajano. Odprl je omaro ter vzel iz nje svojo "novo" obleko. Kajti kakor za praznik se je hotel obleči sedaj, ko pojde k tobakarici po Marijani-no srečo. Pa mar ni praznik, ko bo videl, da se bo izpolnilo upanje njegovega srca in pa čudež božji! In predno se je oblekel, se je še tako temeljito umil kakor na Novo leto. Saj je vendar pričeno zanj in za vse

dobre, katere je ljubil, ta večer novo življenje!

Tresenje njegovih rok je dočela izginilo. In med tem ko je metal po sebi vodo, je mislil na gospoda Felicijana. Kako se bo ta razveselil novega stola! In kako bo lahko lepo pridigal na velikonočno nedeljo — ko se bo zgodil čudež! In bodo vsi ljudje o njem govorili! In Petru se je že zdelo, kako sliši njegovo pridigo: "Vidite sedaj, vi hudobni in slaboumni ljudje? Kajne, sedaj se ne smeje noben več puklastemu apostolu? Temu je ljubi Bog sedaj držal oje in je storil čudež! Pa zakaj? Zato pač ker je Peter Janez Schilekerl zaupal in veroval!"

Medtem ko je Peter Janez med umivanjem slišal gospoda Felicijana, ki je tako in še mnogo lepše pridigal, je sedel tam spredaj v izbi mladi šumar. Z rokama na hrbtu pa je stal pred njim njegov oče. Očividno je premišljeval odgovor svojega sinu. Nato se je zasmejal in dejal: "Sedaj ne bomo na dolgo ongavili naokrog! Sedaj vem, kaj ti je!"

"Tako?"

"Julka mi je povedala."

"Vaša Julka? . . . Tako?"

"Malo si nos zavijal pač, ker se nisva še peljala k notarju."

"Vam je povedala Julka? . . . Dobro se razume, ta Julka!"

"Ti norec ti!" Sunil je nalahno sinu v čelo. "Zakaj pa nisi spregovoril kake besedice? Saj sem je itak ves čas čakal. Da ne zahtevam, da se poročiš gori v svojo ta ledig čumnato, to si lahko misliš. Pa bi bil odprl kljun! Mislim, da je grunt vendarle vreden dobre besede. Pa tudi mi ne bo zdrknil iz rok baš tako lahko, kakor zdrkne kost črešnje med prsti."

"Seveda, da! Saj ste še močni — pa bi lahko še gospodari-li."

"Nu, tedaj, jaz sem že zadovoljen, da to spoznaš!" Stari se je zopet smejal. "Pa se peljiva jutri."

"Jutri moram k spovedi."

"Dobro, pa peljiva se v četrtek."

"Moram pa k obhajilu in —"

Tone se je prijel za grlo, "pa k spraševanju."

"I, ves dan vaju pa menda tudi ne bodo spraševali gospod župnik."

"In pa, notar . . . mislim, da ne bo imel časa sedaj te dni. Če že mora biti . . . pa se peljiva po praznikih."

"Zaradi mene! Če se tebi ne mudi . . ."

"Nikakor ne!" Tone je vstal.

NIZKE CENE!

Suhi želodci, ft. 16c
Pork shoulder, ft. 8c
Pork chops, ft. 12c
Round steak, ft. 15c
Teletina za ajmoht, ft. 10c
Sveže klobase, 2 ft. za 25c
Suhe klobase, ft. 16c
Najfinejša mast, 3 ft. 23c
Rižve klobase, 7 za . . . 25c

Imamo najboljšo okusno, domače sušeno meso po najnižjih cenah. Se prav vljudno priporočamo vsem odjemalcem.

FRANK SKULY
6313 St. Clair Ave.

"Nu, boglonaj, za sedaj!" Stopil je proti vratom.

"Kam pa zopet?"

"Gori! . . . In spat! . . . Saj je to edino in najboljšo, kar človek še ima!" Na pragu je postal in dejal. "Danes sem si mislil . . . bodo že imeli pri sod-niji prav, da so prepovedali Petru pridiganje! . . . Malo preveč natančen je in kaj takega ljudje ne morejo prenesti! . . . Človek bi že moral biti za to pač najboljši med dobrimi!" Hripavo se je zasmejal ter stopil ven v vežo. "Lahko noč, oče!"

Osuplo je gledal šumar za njim. "Nak, res lep ženim! Vsa čast!" In kakor bi hotel uživati še dalje ta prijetni pogled na zaspanega ženina, je stopil med vrata ter gledal za sinom, ki je odhajal po stopnicah. Obenem s stopinjami Toneta pa je stopal še nekdo drug: Peter Janez Schilekerl, v prazničnih čevljih in gvantu, je stopil iz temnega hodnika. Tako krepko in važno je stopal, da je padel šumar kar iz enega začudenja v drugo. In v odsevu ognja, ki je gorel na ognjišču v kuhinji, je videl kako praznično je bil Peter nališpan.

"Ja, človek, mar si tudi ti ohe-tar? Kam pa greš še danes?"

"Dobro večer, šumar!" Tudi Petrov glas je bil nekako svečan. "Da, da . . . danes imam še neko pot, danes! . . . Izvedeli boste še, šumar, izvedeli!" In z bleškom v očeh je odšel pri vratih.

Veter ni pihal več. Tudi dež je prenehal. Duh po zemlji v zraku. Oblaki na nebu so se že razcepili. "Glej, no, glej! Se lepo vreme mi da povrh ljubi Bog! Vse bo storil — vse!" Je mislil Peter, ko je koračil po poti. Zdravo Marijo je že zdavnaj odzvonilo. Ves prežet svetosti milega večera si je snel Peter klobuk, pritisnil ga ob prsa z obema rokama. Tako je šel — po svoj čudež.

Vendar pa je bila tobakarica hišica vsa temna. Vrata so bila zaprta. "Pač se je nekoliko zamudila! Dolga je pot iz mesta!" Peter Janez je sedel na klop in čakal. Medtem ko je tako sedel ob črnem ozadju, ga ni bilo videti. Prišla je stara ženica, prišlo mlado dekle, pa kak fant. Poskušali so kljuko, psovali — in zopet šli. "Upajmo, da so stavili na mojo številko tudi ti! Rabili bi gotovo, ti re-

veži!" Tako je mislil Peter Janez in čakal.

Odbila je enajsta, odbila pol-noči. Tobakarice pa ni bilo. Ko je udarila ura v zvoniku tretjo, je mislil Peter: "Nu, da, pač si ni upala po noči na pot z denarjem! Bo prišla najbrž šele zjutraj." Šel je domov. Ker pa ni mogel spati, je prižgal svečo in sedel k pridigi na gori.

"Blagor ubogim na duhu, kajti njih bo nebeško kraljestvo. Blagor . . ."

Pričelo se je svitati. Peter Janez je upihnil svečo ter buhštabil v polmraku. Tako ga je našla dekla, ko mu je prinesla v sobo ob šestih močnik. "Jesti pa tudi mora človek včasih!" Pojedel je, zaprl Pismo in počival trenutek s pestjo na platnici. Nato je zopet šel k tobakarici.

Tu so bila sedaj okna razsvetljena — po lepem jutru, v čigar nežno modrinjo so se svetili hri-bi. Vrata pa so bila še vedno zaprta. Peter Janez je potkal. Nato je šel parkrat okoli hiše in pritisnil svoj široki nos na vsako okno.

Na cesti je že postalo živahno. V cerkev so hodila dekleta v temnih oblekah, kakor se spodobi za svete dneve žalosti. Kajti danes je bil spovedni dan za dekleta in mladeniče — dopolndne dekleta, popoldne pa fantje.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobožnega kesanja nad svojimi malimi grehki.

Peter Janez je imel še celo dopolndne časa, da pričaka Marijano srečo. In ker ni hotel baš sedeti na klopi, kjer so ga lahko vsi mimoidoči videli, je šel in sedel za mejo na takem mestu, da je lahko videl vrata. In neprestano jih je gledal, ta vrata. Po cesti je hodil drug za drugim mimo. Šumarjeva dekla. In Breznikova Julika v črnem krilu in črnem modercu. S povešenimi očmi je hodila, kakor bi bila vsa prevzeta pobož